

ΣΑΝ
ΣΗΜΕΡΑ

ΤΕΛΕΙΑ ΚΑΙ... ΠΑΥΛΑ

Γράφει ο Γιώργος Μεσσάρης → georgemessaris@gmail.com

Η 19η Φεβρουαρίου είναι η 50ή ημέρα του έτους κατά το Γρηγοριανό ημερολόγιο. Υπολείπονται 315 ημέρες (316 σε δίσεκτα έτη).

Αργίες και εορτές Ορθόδοξη Εκκλησία

Φιλοθέης Αθηνάιας (†1589)

Αποστόλων Αρχίππου, Φιλήμονος και Απφίας Μαρτύρων Ασκληπιόδοτης, Ησυχίου, Θεοδότου, Μαξίμου και Πολύεουκτου Ιερομάρτυρος Νικήτα, του Ηπειρώτου (†1809)

Ιερομάρτυρος Γαβίνου Οσίων Ευγενίου και Μακαρίου, των ομολογητών

Γεγονότα

1846 - Εγκαθίσταται επίσημα στο Όστιν η κυβέρνηση της νεοσυσταθείσας πολιτείας του Τέξας. Η κυβέρνηση της Δημοκρατίας του Τέξας παραχωρεί επίσημα την εξουσία της στην κυβέρνηση της πολιτείας του Τέξας μετά την προσάρτηση του Τέξας από τις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής.

1878 - Ο Τόμας Έντισον λαμβάνει δίπλωμα ευρεσιτεχνίας για τον φωνογράφο.

1915 - Α΄ Παγκόσμιος Πόλεμος: αρχίζει η πρώτη ναυτική επίθεση στα Δαρδανέλλια όταν μία ισχυρή αγγλο-γαλλική δύναμη βομβαρδίζει το οθωμανικό πυροβολικό κατά μήκος της ακτής της Καλλίπολης.

1936 - Υπογράφεται το Σύμφωνο Σοφούλη-Σκλάβαινα μεταξύ των κόμματος των φιλελεύθερων και των κομμουνιστών του Παλαιού Μετώπου.

1942 - Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος: σχεδόν 250 ιαπωνικά πολεμικά αεροπλάνα επιτίθενται στο Ντάρβουιν, στη βόρεια Αυστραλία.

1942 - Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος: ο πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών Φραγκλίνος Ρούζβελτ υπογράφει το εκτελεστικό διάταγμα 9066, επιτρέποντας στους Αμερικανούς στρατιωτικούς να μεταφέρουν Ιάπωνες Αμερικανούς σε στρατόπεδα συγκέντρωσης.

1959 - Το Ηνωμένο Βασίλειο χορηγεί στην Κύπρο ανεξαρτησία, η οποία θα ανακηρυχθεί επισήμως στις 16 Αυγούστου του 1960.

1976 - Ο Τζέραλντ Φορντ ανακαλεί το εκτελεστικό διάταγμα 9066 που οδήγησε στη μετεγκατάσταση των Ιαπώνων Αμερικανών σε στρατόπεδα συγκέντρωσης.

Γεννήσεις

1473 - Νικόλαος Κοπέρνικος, Πολωνός αστρονόμος και μαθηματικός

1618 - Ιωάννης Φωκυλίδης Χολβάρντα, Ολλανδός αστρονόμος

1896 - Αντρέ Μπρετόν, Γάλλος συγγραφέας

1901 - Φλόρενς Γκριν, Αγγλίδα βετεράνος του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου

1924 - Λι Μάρβιν, Αμερικανός ηθοποιός

1928 - Νικηφόρος Μανδηλαράς, Έλληνας νομικός

1933 - Γιάννης Μαρδίτσας, Έλληνας ποδοσφαιριστής

1953 - Μάσιμο Τροϊζι, Ιταλός ηθοποιός

1954 - Σώκρατες, Βραζιλιάνος ποδοσφαιριστής

1961 - Κωνσταντίνος Παπασιωζός, Έλληνας πολιτικός

1973 - Νίκος Οικονόμου, Έλληνας καλαθοσφαιριστής

1978 - Μιχάλης Κωνσταντίνου, Κύπριος ποδοσφαιριστής

1980 - Σπύρος Γιαννιώτης, Έλληνας κολυμβητής

Θάνατοι

1138 - Ειρήνη Δούκαινα, Βυζαντινή αυτοκράτειρα

1589 - Αγία Φιλοθέη η Αθηναία

1951 - Αντρέ Ζιντ, Γάλλος συγγραφέας

1952 - Κνουτ Χάμσουν, Νορβηγός συγγραφέας

1962 - Γεώργιος Παπανικολάου, Έλληνας ιατρός, εφευρέτης του τεστ Παπ

1964 - Γιώργος Καλαφάτης, Έλληνας ποδοσφαιριστής

1970 - Χριστόφορος Νέξερ, Έλληνας ηθοποιός

1972 - Θεοφύλακτος Παπαπαναγιώτου, Έλληνας πολιτικός

1973 - Κώστας Νεγρεπόντης, Έλληνας ποδοσφαιριστής

1980 - Δημήτριος Βρανόπουλος, Έλληνας πολιτικός

1997 - Τενγκ Σιαοπίνγκ, Κινέζος πολιτικός

2000 - Φριντενσράικ Χουντερτβάσερ, Αυστριακός καλλιτέχνης

2016 - Ουμπέρτο Έκο, Ιταλός φιλόσοφος και συγγραφέας

Μια νέα αρχή - 3

Το ταξίδι προς την Αθήνα και από εκεί προς το μακρινό νότο, την Αυστραλία, συνεχιζόταν αργά αλλά σταθερά.

Το λεωφορείο πέρασε με χαμηλή ταχύτητα από τη Γέφυρα της Διώρυγας της Κορίνθου για να απολαύσουμε τη θέα και λίγο αργότερα ο οδηγός μας ανακοίνωνε ότι πλησιάζαμε τη διαβόητη Κακιά Σκάλα.

Μια περιοχή που τρόμαζε τους Αρχαίους Έλληνες αλλά και τους σύγχρονους για διαφορετικούς βέβαια λόγους.

Η ελληνική μυθολογία μας λέει ότι στην Κακιά Σκάλα ζούσε ο μεγαλόσωμος Σκίρωνας που πάντα κρατούσε ένα τσεκούρι. Ο Σκίρωνας, λοιπόν, είχε τη συνήθεια να σταματάει τους περαστικούς τους οποίους έβαζε να του πλύνουν τα πόδια. Όταν οι περαστικοί έσκυβαν ο αιμοβόρος μεγαλόσωμος τους κλωτσούσε με δύναμη με αποτέλεσμα να κατακρημνίζονται στα βράχια και στη συνέχεια να κατασπαράζονται από ένα τέρας που περίμενε στην ακτή. Ο Θησέας ήταν αυτός που έθεσε τέρμα στον τρόπο, ρίχνοντας το Σκίρωνα στον γκρεμό! Στη σύγχρονη ιστορία η περιοχή απέκτησε την κακή της φήμη από τα τροχαία δυστυχήματα που συνέβαιναν συχνά και κόστιζαν πολλές ζωές. Βέβαια τώρα τα πράγματα δεν είναι έτσι. Σημειώθηκε μεγάλη μείωση των τροχαίων. Το ρόλο του Θησέα έπαιξε με επιτυχία ο υπέροχος αυτοκινητόδρομος Αθηνών - Πατρών.

Στο «κλεινόν άστυ» φτάσαμε όταν είχε ήδη βραδιάσει. Την εποχή εκείνη, δηλαδή στις αρχές της δεκαετίας του 1970, το ταξίδι από την Πάτρα στην Αθήνα από την παλιά λεγόμενη Εθνική Οδό, κρατούσε πάνω από έξι ώρες, υπερδιπλάσιας δηλαδή της σημερινής του διάρκειας.

Φιλοξενηθήκαμε, εγώ και οι γονείς μου που με συνόδευαν στην Αθήνα, στο σπίτι του αδελφού του πατέρα μου. Την επομένη θα έπαιρνα την πτήση της αυστραλιανής αεροπορικής εταιρείας QANTAS, για τους Αντίποδες μαζί με το συσπουδαστή μου και αδελφικό φίλο, Τάκη Μακράκη.

Οι λίγες ώρες που απέμεναν για το μεγάλο ταξίδι πέρασαν γρήγορα και μέσα σε μια ατμόσφαιρα συναισθηματικά φορτισμένη. Ο ταξιτζής που μας πήγε στο Ελληνικό ήταν κοντοχωριανός, θυμάμαι, Ζακυνθινός που ήθελε να μάθει τα πάντα για το επικείμενο ταξίδι μας. «Εχω πολλούς συγγενείς στο Σίδνεϊ και τη Μελβούρνη» μας είχε πει.

Αποχαιρετίσαμε τους γονείς μας και μπήκαμε στην αίθουσα ελέγχου διαβατηρίων ή πιο σωστά «αίθουσα ανακρίσεων». Ήταν επί δικτατορίας και οι ερωτήσεις από τους τελωνειακούς και τους άλλους... «υπηρεσιακούς παράγοντες» έπεφταν βροχή. «Γιατί φεύγετε;», «Τι θα κάνετε στην Αυστραλία;», «Πόσα χρήματα βγάζετε;», «Μπορούμε να δούμε το πορτοφόλι σας;», «Τι έχετε στις

Η κάρτα επιβίβασης. Πτήση QF 758, θέση 26E.

τσέπες σας», «Τι έχετε στις βαλίτσες σας;»... Παρά τις χίλιες δυο ερωτήσεις και τις ισάριθμες απαντήσεις μας, άνοιξαν τις βαλίτσες και έκαναν εξονυχιστικό έλεγχο! Ψηλάφησαν τα ρούχα μας, ξεφύλλισαν τα λιγοστά βιβλία μας, περιεργάστηκαν τα ξυριστικά μας σύνεργα και τις κολόνιές μας και μετά από κανένα τέταρτο αγωνίας τις έκλεισαν και μας άφησαν να τις παραδώσουμε προς φόρτωση στο αεροσκάφος. Τα όνειρα μας τα είχαμε καλά κρυμμένα και δεν τα βρήκαν!

Λίγο αργότερα μας ανακοίνωσαν ότι άρχιζε η διαδικασία επιβίβασης και σύντομα βρεθήκαμε να περπατάμε για να φθάσουμε στο αεροσκάφος της QANTAS. Την εποχή εκείνη το Αεροδρόμιο του Ελληνικού ήταν ήδη παλιό και χωρίς ευκολίες για τους ταξιδιώτες.

Κάποια στιγμή γύρισα προς το κτίριο και στον εξώστη είδα τους γονείς μου. Θα τους ξανάβλεπα πέντε χρόνια αργότερα.

Ανεβήκαμε τις σκάλες του τετρακινήτριου τζετ, ενός τεχνολογικού θαύματος της εποχής, και η γλυκομίλιτη αεροσυνόδός μας συνόδευσε στις θέσεις μας. Δεν πέρασαν λίγα λεπτά και οι θέσεις γύρω μας γέμισαν από πρόσχαρες Αγγλίδες προσκοπίνες και τις συνοδούς τους. Οι γλυκές παρουσίες τους ήταν ένα βάλαμο στο πόνο της φυγής από τον τόπο μας. Μια καλή αρχή για το ταξίδι προς το νότο που μού επιφύλασσε πρωτόγνωρες εμπειρίες - εμπειρίες που θα με μετουσίωνα σε πολίτη του κόσμου, χωρίς να χάσω το παραμικρό από την ελληνικότητά μου.

Η συνέχεια την άλλη εβδομάδα.

Οποιοδήποτε σχόλιό σας μπορείτε να το στείλετε στο ΜΜΕ που φιλοξενεί το δημοσίευμα ή στην ηλεκτρονική μου διεύθυνση και εγώ θα το μεταβιβάσω: georgemessaris@gmail.com

Οι τελευταίες παραγωγές ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ του Γιώργου Μεσσάρη: 1: «Σκιές Του Χθες» - Ένα οδοιπορικό στα εγκαταλελειμμένα χωριά της Κεφαλλονιάς και της Ιθάκης. Στα ελληνικά με αγγλικούς υπότιτλους. Διατίθεται σε μεμοριστικ. 2: ΚΕΦΑΛΛΟΝΙΑ ΚΑΙ ΙΘΑΚΗ - ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΠΕΛΑΓΟΥΣ. Διατίθεται σε DVD σε τέσσερις γλώσσες. Για να τα αποκτήσετε επικοινωνήστε με τον ίδιο στην ηλεκτρονική διεύθυνση georgemessaris@gmail.com